

Medlem fra Byghby, som vistnok kender mere til de militære Former end til de parlamentariske, vil være alene om at finde et saadant Spørgsmaal uberettiget fra min Side. (Afbrudelse af Guldning). Det ærede Medlem siger, at man vil saa det at vide ved Afstemningen. Ja, men det vilde dog være interessant allerede at saa det at vide i Øjeblikket; det vilde være vejledende for mange Medlemmer at vide, hvorledes den ærede Ordfører stiller sig til Spørgsmaalet. Den ærede Ordfører har som sagt ikke svaret mig derpaa, og hvad han ellers henviser til, nemlig at der ikke paa andre private Lovforslag, har været Tale om Statslaan, betyder jo absolut intet ved denne Lejlighed. Det afgørende her er jo, at denne Sag er en Sag af en overordentlig stor finansiel Betydning — der er jo allerede Tale om 12 Millioner for at saa disse Jærnbaneanlæg gennemførte, og naar man hører, at der skal flere til, f. Eks. den berømte bornholmske Jærnbane, saa er der ikke nogen Tvivl om, at det vil koste meget mer. Jeg forstod ogsaa den ærede Minister saaledes, og jeg tror ikke, jeg tager fejl; at Forudsætningen, ved Siden af at optage Statslaan, er den, at den ærede Minister ogsaa faar sine Jærnbane-forslag gennemførte. (Indenrigsministeren [Singerslev]: Det haaber jeg.) Den ærede Minister haaber det! Ja, hans Haab vil sikkert vise sig paa den Maade, at han opstiller denne Fordring tillige med sine Venner i Landstinget. Men saa komme vi til mindst 25 Mill. Kroner, og det tror jeg dog ikke kan sammenlignes med et eller andet lille privat Jærnbane-forslag. Nej, de Ting maa vi vistnok stille fra hinanden. Altsaa, jeg har ikke faaet noget Svar, og jeg undrer mig ikke derover, jeg antager, at den ærede Ordfører af mange Grunde ikke har svaret mig, ogsaa fordi han i Øjeblikket ikke ved, i hvilken Form Statslaanet vil komme. Dette Spørgsmaal er jo ikke forhandlet i Udvalget. Jeg hører jo, at ærede Medlemmer fra Høres Side ikke have rejst det der. Det vilde maaske have været rigtigere, i alt Fald vilde man have kunnet forstaa, at de havde rejst det, men dette Spørgsmaal har altsaa ikke været rejst, og da det ikke har været rejst, saa har heller ikke Spørgsmaalet om Formen for Statslaan været rejst. Jeg kan tænke

mig andre Former end et rent og direkte Statslaan — jeg kommer ogsaa til at tænke paa det paa Grund af den § 3, som her findes. Naar man har omtalt denne, saa har man jo særlig omtalt, at der ikke maa udstedes Prioritetslaan eller Fortrinsaktier i de projekterede Jærnbaner — men set nu, Meningen er, at det var Kommunerne og Amtene, der skulde gøre Laan, og at saa Staten f. Eks. skulde garantere Renten? Sæt, det var Meningen, og mon den Tante skulde være saa fremmed for de ærede Herrer, som have haft med Sagen at gøre? Saa staar man i Virkeligheden her akkurat over for den samme Fare som ved Prioritetslaan og Preferenceaktier. Der kunde i Virkeligheden foregaa den samme Svindel paa den Maade, idet man kunde tænke sig, at Kommunerne saa vel som Amtene, der ellers ikke nemt kunde skaffe Penge til Veje, let vilde kunne saa Penge, naar de havde Statsgarantien for Renten at henvise til. Jeg nærer altsaa Frygt for, at man let ad en Omvej kommer til det samme. Og jeg vil paa Forhaand sige, at hvis man vil ud af denne Hule paa den Maade, at man i Stedet for at indsætte en Paragraf om direkte Statslaan, ad Omveje gaar til et Statslaan ved at give Rentegaranti for Kommunerne, saa vil jeg for mit Vedkommende erklære mig derimod. Jeg tvivler om, at jeg vil saa den ærede Ordfører til at sige det samme, for en Gangs Skyld kunde det jo være, at den ærede Ordfører vilde være aabenhjertig, man kan aldrig vide det, Mennefsnaturen er saa overordentlig indviklet, at man ikke kan vide, om den ærede Ordfører i Dag kunde saa i Sinde at ville optræde med en ikke tilsvant Aabenhjertighed, og ikke med den samme Diplomati, som udmærkede ham i hans første Foredrag. Hvis han maaske da vilde erklære, at han ikke vil være med til Statslaan i nogen som helst Form, saa er jeg fuldstændig sikker paa, at man trostigt kan sende Sagen over i Landstinget, men hvis Meningen er, at vi skulde have Sagen tilbagesendt i den Skikkelse, som Landstinget giver den, og hvori Statslaansparagraffen findes, under et Pres i de sidste Dage af Marts for Folketinget i Haab om, at Medlemmer, der have eller ville saa Jærnbaner anbragte paa Forslaget, ville vise sig myge i Nær-